

1862 Jan 15
K 513/1012.

Kedves barátom!

Harmadon az első reggeli órák, midőn ne-
mem még túrhető állapotban van, s
aránylag jól, a nap többi részében képest.
Az új évi köszöntésű füvesen visszaadom, am-
bár megfájd: hogy egyikből se len sem-
misen.

Ígen köszönöm fáradsáidat műveim, külvilágom
keek-nál; valódián, még mindig egy költőre
menő verseim egésze; nyáig len, s öpre
a füves kereskedésbe meher; add ai neki
kíszeletem, gondolom a kesés, nem változ-
tat a dolgy lényegén.

Pfelebr hami ember! megvérdalom, sohase fogot
neki kei három felpóliáj néhül firtai.

János, a dijarással külvilágom vagy! sohase lát-
tam ily csökönösséget barátiok közt; én
arr hiszem ez bossai, most igaz: hogy elcsit
fogva nem kellett volna töböt pénzt venni el.

Most nekem sohase kell emi, hogy a közet
ki-lygyen, ei igaz aharok nekem ei elég ve-
set, azouban vanj, még ei pestre meyerel

akkor váromlak.)

Az a verset, mely Kellemelensejéről értekez-
na: okvetlen hajtsd a tűrbe, bajos volna
moss nekem mindenképen a hurokolsasai,
azsai tudom: milyen az; próbálsam.

Az akademiái nagy dij ^{néző} adásaián igen nagyon
örömlök itt mindnyájan; az ármánykötés
fel se vedd! az a contissuk megess történet,
a publican nem lágy. Azsai En! mi gye-
doff!! emlíkenél a Kazimery-dij hystorijáé.
Moss magadról valamit. En megvagyok,
vörszem állapotsja megállott; se ki, se be;
nincz jobban, nincz rosszabbul. Küldök az
életem s e kedves hívatással járó gyönyörö-
ségekkel; veresünk minden behorost véha
gabona felét száz száz száz. Felcségen nincz
a hold, egy hónapig felit (jól van), egyig ismét
fogy (beleért); erreg meg, egyhengerlag máint hó-
napra, sívül éire. fremre is vol; együtt létéink
elrontotta a Br. Crittje; "Mint a világ legjellemesebb em-
ber, de ingertelen, a milyen jó magam is vagyok.
Ma jan 15. van, még nem kaptam egy hírt Figgelől se.
Hát gyermekaid hogy vannak? Nem ismét völsz,
de igaz: az asszony is kapom levelet az asszonyról!
a papír elfogyon, a teherig is. Usten a légi
ei bressen beanches! a régi
Mirka